

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 august 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către avocatul Martalog Viorica în numele învinuților Maxim Ion și Vascan Nicolae, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 31.10.2014 - 24.11.2015;

2. Instanța de recurs: 18.01.2016 - 11.02.2016.

Asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. La 03 octombrie 2014 în adresa Judecătoriei Orhei a parvenit plîngerea avocatului Tufan Aliona, înaintată în temeiul art.313 Cod de procedură penală, în interesele petiționarului Conica Viorel, împotriva ordonanței procurorului în Procuratura r-lui Orhei din 31 decembrie 2013, prin care a fost clasată urmărirea penală pe cauza penală nr.2011278002 și ordonanței procurorului ierarhic superior din 15 octombrie 2014, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată plîngerea petiționarului asupra ordonanței contestate.

2. Prin încheierea Judecătoriei Orhei din 24 noiembrie 2015, a fost admisă plîngerea avocatului A.Tufan în numele petiționarului V.Conica și declarate nule ordonanța procurorului în Procuratura r-lui Orhei la 31.12.2013, prin care a fost clasată urmărirea penală și scoși de sub urmărirea penală învinuiții I.Maxim și N.Vascan, din motiv că nu există faptul infracțiunii, precum și ordonanța procurorului ierarhic superior din 15.10.2014, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată plîngerea petiționarului asupra ordonanței contestate în cadrul cauzei penale nr.2011278002, cu obligarea procurorului de a lichida încălcările admise.

În motivarea soluției instanța a indicat că, procurorii nu au întreprins întregul spectru de măsuri procesuale necesare examinării complete și multilaterale a cazului, efectuînd o investigație inefficientă, urmare a căreia au ajuns la concluziile expuse în actele contestate. La fel, procurorii nu au oferit explicații satisfăcătoare și convingătoare referitoare la vătămarile corporale apărute la petiționar, conform recomandărilor CEDO, fapt care instanța l-a considerat decisiv.

Totodată, instanța a menționat că, în ciuda gravității acuzațiilor și vulnerabilității deosebite a victimei, investigațiile nu au început imediat. S-a constatat că urmărirea penală a fost pornită abia la 18.04.2011, adică practic la două luni de la data depunerii plîngerii de către petiționar, ceea ce în cazul dat nu poate fi interpretat altfel decît o întîrziere nejustificată a urmării penale. Avînd în vedere caracterul perisabil al probelor, promptitudinea anchetării este esențială și a cerut operativitate atît în pornirea anchetei, cît și instrumentarea cazului.

A mai indicat instanța că procurorul, în decizia de scoaterea de sub urmărire penală a lui N.Vascan și I.Maxim, a ajuns la concluzia că petiționarul și-a provocat leziunile în rezultatul automutilării, fapt confirmat prin multiplele rapoarte de expertiză efectuate, însă nefiind stabilit locul, timpul și circumstanțele provocării acestor leziuni.

Prima instanță a mai menționat că, în ordonanța de scoatere a persoanei de sub urmărirea penală și clasarea cauzei penale din 31.12.2013, procurorul a accentuat că, din declarațiile învinuiților N.Vascan și I.Maxim, în noaptea de 29 spre 30 ianuarie 2011, aceștia s-ar fi aflat la domiciliu, lucru confirmat și de membrii familiei acestora. De asemenea, despre faptul că V.Conica nu a fost scos din celula IDP în noaptea de 29 spre 30 ianuarie 2011, au mai fi confirmat și martorii I.Rotaru, I.Lungu și Șt.Romanciuc, colaboratori ai unității de gardă și al IDP a CPr Orhei. Cu toate acestea urma a se ține cont de faptul că, petiționarul a declarat că tortura nu a avut loc în noaptea de 29 spre 30 ianuarie 2011, ci în noaptea de 30 spre 31 ianuarie 2011.

Instanța a reținut că, prin încheierea judecătorului de instrucție A.Postică din 11.12.2012, au fost declarate nule ordonanța de încetare a urmării penale din 08.08.2012 și ordonanța de respingere a plîngerii petiționarului din 13.09.2012, adoptate de Procuratura r-lui Orhei în cadrul cauzei penale nr.2011278002, cu obligarea procurorului de a lichida încălcările admise, însă după emiterea acestei încheieri, au fost audiați în calitate de martori T.Lupu, M.Stratulat, V.Lupașcu, G.Doroș, T.Asaula și A.Dubniuc, care sînt colaboratori ai Inspectoratului de poliție Orhei, și numai declarațiile lor nu puteau constitui drept temei pentru emiterea ordonanței contestate în cauză, iar prin raportul său din 15.07.2013, a considerat inoportunitatea efectuării eventualelor acțiuni de urmărire penală menționate în încheierea din 11.12.2012, dar prin aceste acțiuni de urmărire penală și concluzii se poate de combătut toate argumentele invocate de către petiționar.

Astfel, instanța a considerat că procurorul nu a reușit să stabilească toate circumstanțele cauzei și nu a evaluat suficient credibilitatea declarațiilor făcute de către învinuiți.

3. Nefiind de acord cu încheierea din 24 noiembrie 2015, procurorul a depus recurs, prin care a solicitat casarea acesteia, cu menținerea ordonanțelor Procuraturii r-nului Orhei din 31.12.2013 de scoaterea persoanei de sub urmărirea penală și clasarea cauzei penale nr.2011278002 și ordonanța procurorului ierarhic superior din 15.10.2014 privind respingerea cererii petiționarului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, a fost respins, ca nefondat, recursul declarat de procuror.

În motivarea soluției instanța a indicat că, concluzia primei instanțe este pe deplin fondată, iar organul de urmărire penală și procurorul nu au asigurat caracterul

complet și obiectiv al urmăririi penale, nu au fost întreprinse toate acțiunile de urmărire penală pentru cercetare sub toate aspectele a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului, pentru constatarea faptei penale și a tuturor persoanelor vinovate, iar probele care au fost administrate au fost apreciate unilateral și neobiectiv de către procuror, ceea ce constituie o încălcare a art.19 Cod de procedură penală, care prevede accesul liber la justiție și art.6 CEDO, care prevede dreptul persoanei la un proces echitabil.

La fel, instanța de recurs a indicat că procurorul nu a reușit să exploreze posibilitățile disponibile pentru stabilirea tuturor circumstanțelor cauzei și nu a evaluat suficient declarațiile făcute de către învinuiți și petiționar.

4. Hotărîrea menționată, în temeiul art.466 Cod de procedură penală, a devenit irevocabilă la data pronunțării.

5. La 13.06.2016, avocatul V.Martalog în numele învinuiților I.Maxim și N.Vascan, a declarat recurs în anulare, solicitînd casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 11.02.2016, cu respingerea plîngerii avocatului A.Tufan depusă în numele petiționarului V.Conica, pe motiv că hotărîrile sînt ilegale, contrare prevederilor legislației de procedură penală, la adoptarea cărora au fost admise grave erori de drept, și anume a fost încălcat termenul procedural de 10 zile, prevăzut ca limită a examinării cauzei; declarațiile lui V.Conica sînt contradictorii; nu au fost depistate fapte noi pentru a fi reluată urmărirea penală, mai mult aceasta nu poate fi reluată mai tîrziu de un an de la intrarea în vigoare a ordonanței de încetare a urmăririi penale.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.452 alin.(1) Cod de procedură penală, persoanele menționate la art.401 alin.(1) pct.2) și 3), precum și, în numele acestor persoane, apărătorul său reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărîrii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Însă, reieșind din prevederile art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărîrile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărîrile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

În cazul în care, potrivit legii, o hotărîre judecătorească nu parcurge căile ordinare de atac, aceasta deși a devenit irevocabilă, nu dispune de calea extraordinară de atac, adică nu poate fi contestată cu recurs în anulare.

Prin urmare, reieșind din normele sus menționate, hotărîrea atacată de recurent nu este pasibilă de drept de a fi contestată prin intermediul recursului în anulare.

Cele menționate denotă faptul că, în speță, încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Orhei din 24 noiembrie 2015 și decizia Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, adoptată în ordinea prevăzută de art.313 Cod de procedură penală, nu

cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute de alin.(1) art.452 Cod de procedură penală, care pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție.

În aceste împrejurări, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului în anulare declarat de avocatul V.Martalog în numele învinuiților I.Maxim și N.Vascan, din motiv că hotărârea în cauză nu poate fi contestată cu recurs în anulare, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432, 452, 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Martalog Viorica în numele învinuiților Maxim Ion și Vascan Nicolae, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 august 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu